

по-слабъ отъ него; а неговото нападение ще да бѣде такова, щото четата да го удари въ тилтъ или отъ страната. Но може да са случи и така, щото неприятельтъ да бѣде остороженъ и предусмотрителенъ, и надѣждите на четата да останатъ напразни. Ето защо, четоводецътъ е длъженъ да бѣде сѣкога готовъ да работи, защото, въ противенъ случай, ако четата бѣде отблъсната, то ще да произлѣзе безрѣдица, и неприятельтъ съ по-малка сила ще може да погреди на четата твърде много. И така, четоводецътъ не трѣба да са надѣя твърде много на многочислеността на своята чета; а да обърне вниманието си и на най-простите правила, по които трѣба да я управлява. Тие правила сж: четоводецътъ е длъженъ да работи само съ една часть отъ четата; а другата часть да остави за подпора, т. е. да я остави да му бѣде резерва. Резервата ще да подпомага първата часть при нейните нападения; а ако тя бѣде разбиена, то ще да ѝ дойде на помощъ. За да са постигне сич-